EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 22.2.2021
COM(2021) 75 final

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om udøvelse af de beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der tillægges Kommissionen i henhold til forordning (EU) 2019/125 af 16. januar 2019 om handel med visse varer, der kan anvendes til henrettelse, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling

1. BAGGRUND

Formålet med forordning (EU) 2019/125[1] er at forhindre dels henrettelse, dels tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf i tredjelande uden for EU ved at forbyde eller begrænse handelen med visse varer. I forordningen skelnes der mellem varer, som:

- i sagens natur indebærer misbrug og slet ikke bør handles overhovedet (bilag II) eller
- kan have lovlige anvendelsesformål som f.eks. retshåndhævelsesudstyr (bilag III) eller varer til terapeutisk brug (bilag IV).

Handel med sådanne varer er underlagt visse restriktioner. Forordningen indeholder navnlig bestemmelser om følgende:

i. Den indeholder et forbud mod import til, eksport fra og transit gennem EU af varer, der er opført i bilag II, og som ikke har noget andet konkret anvendelsesformål end henrettelse eller tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Det er også forbudt at yde teknisk bistand i forbindelse med sådanne varer, herunder oplæring i brug af dem. Derudover er det forbudt at reklamere for sådanne varer i trykte medier, på internettet, i TV eller radio samt at fremstille og udbyde dem til salg på en udstilling eller messe.

ii. De varer, som er opført i bilag III, og som kan anvendes til tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, men som også kan anvendes til andre lovlige formål (retshåndhævelse), kræver en forudgående eksporttilladelse, som gives fra sag til sag. Der kræves også en forudgående eksporttilladelse for levering af teknisk bistand eller mæglervirksomhed i forbindelse med denne kategori af varer.

iii. Forordningen indeholder bestemmelser til regulering af handelen med varer — kemiske stoffer eller farmaceutiske stoffer (bilag IV) — der kan anvendes til henrettelse (f.eks. produkter, der kan anvendes til at henrette mennesker ved brug af dødssprøjter).

Bilag I til forordningen indeholder en liste over de myndigheder i medlemsstaterne, som i henhold til forordningens artikel 20 har ret til at træffe afgørelse om en ansøgning om tilladelse eller at forbyde en eksportør at anvende den generelle EU-eksporttilladelse. Listen over forbudte og kontrollerede varer findes i bilag II, III og IV til forordningen. Bilag V henviser til den generelle EU-eksporttilladelse (del 1 vedrører "varer", mens del 2 vedrører "bestemmelsessteder").

2. RETSGRUNDLAG

I henhold til artikel 29 i forordning (EU) 2019/125 har Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at ændre bilag I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII og IX til forordningen[2]. Denne rapport forelægges i medfør af artikel 29, stk. 2, i forordning (EU)

---

[1] Forordning (EU) 2019/125 af 16. januar 2019 om handel med visse varer, der kan anvendes til henrettelse, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (EUT L 30 af 31.1.2019, s. 1).

[2] Bilag VI indeholder en liste over de territorier i medlemsstaterne, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2. I bilag VII beskrives den formular til ansøgning om eksport- eller importtilladelse, der er omhandlet i artikel 21, stk. 1. I bilag VIII beskrives den tilladelsesblanket for levering af mæglervirksomhed, der er

2019/125. I henhold til denne artikel tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter for en periode på fem år fra den 16. december 2016, og Kommissionen skal udarbejde en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden.

3. UDØVELSE AF DELEGEREDE BEFØJELSER

Siden Kommissionen fik delegeret beføjelser i 2016[3], har den anvendt beføjelserne til at vedtage delegerede retsakter ved tre lejligheder som anført nedenfor:

a) Ved KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2018/181 af 18. oktober 2017[4] blev bilag V ændret, idet Den Dominikanske Republik, São Tomé og Principe samt Togo blev føjet til listen over bestemmelsessteder, som den generelle EU-eksporttilladelse[5] gælder for. Den trådte i kraft den 14. februar 2018, dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

b) Ved KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2020/621 af 18. februar 2020[6] blev bilag I (ajourføring af oplysningerne om flere kompetente myndigheder) og bilag V (tilføjelse af Gambia og Madagaskar til listen over bestemmelseslande, som den generelle EU-eksporttilladelse gælder for) ændret. Den trådte i kraft på tyvendedagen (27. maj 2020) efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

c) Ved KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2021/139 af 4. december 2020[7] blev henvisningen til Det Forenede Kongerige i bilag I til forordningen ændret. Derudover blev bilag V ændret, idet Det Forenede Kongerige blev tilføjet til listen over bestemmelsessteder, på hvilke den generelle EU-udførselstilladelse finder anvendelse. Den trådte i kraft på femtedagen (13. februar 2021) efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Inden vedtagelsen af ovennævnte delegerede retsakter hørte Kommissionen de eksperter i koordinationsgruppen for torturbekæmpelse, som hver enkelt medlemsstat havde udpeget i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning[8].

---

omhandlet i artikel 21, stk. 1. I bilag IX beskrives den tilladelsesblanket til levering af teknisk bistand, der er omhandlet i artikel 21, stk. 1.

3 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2134 af 23. november 2016 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1236/2005 om handel med visse varer, der kan anvendes til henrettelse, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (EUT L 338 af 13.12.2016, s. 1).

4 EUT L 40 af 13.2.2018, s. 1.

5 En "generel EU-eksporttilladelse" er en eksporttilladelse, der gælder for kemiske stoffer, som kan anvendes til henrettelse ved brug af dødssprøjter (forordningens bilag IV). Den anvendes, når de pågældende varer/kemiske stoffer eksporteres til lande, der har afskaffet dødsstraf for alle forbrydelser og bekræftet dette gennem et internationalt tilsagn. For så vidt angår lande, der ikke er medlemmer af Europarådet, omfatter listen de lande, som ikke alene har afskaffet dødsstraf i forbindelse med alle former for kriminalitet, men også har ratificeret den anden valgfrie protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder uden forbehold.

6 EUT 144 af 7.5.2020, s. 1.

7 EUT L 43 af 8.2.2021, s. 5.

8 EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

4. KONKLUSION

Med denne rapport opfyldes rapporteringskravet i artikel 29, stk. 2, i forordning (EU) 2019/125. Kommissionen opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til at tage denne rapport til efterretning.

Kommissionen mener, der er behov for at forlænge delegationen af beføjelser i yderligere fem år med henblik på vedtagelsen af de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 24 og 29 i forordning (EU) 2019/125. Dette er bl.a. nødvendigt for at reagere, når der udvikles nye varer, der kan anvendes til henrettelse, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller når et eller flere tredjelande opfylder kravene for anvendelse af den generelle EU-eksporttilladelse, overtræder en international forpligtelse til at afskaffe dødstraf for alle forbrydelser, eller når de nærmere oplysninger om de kompetente myndigheder ændrer sig.

I forordningens artikel 29, stk. 2, er det fastsat, at delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.